

Antidogma - Washington–Rijád–Volgográd

2014 február 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Alig néhány héttel a Szocsiban rendezend? téli olimpiai játékok el?tt Vlagyimir Putyin joggal gondolhatta, hogy – legalábbis a média szempontjából – minden adu a kezébe került {...}

{...}Mihail Hodorkovszkij csaló oligarcha (melyik nem az?), a Pussy Riot ultrafeministái és a Greenpeace fizetett aktivistái szabadon bocsátásával.

Egyesek azonban készek voltak elrontani az ünnepet, bármi áron. A volgográdi öngyilkos merényletek 33 halálos és több tucat sebesült áldozatot követeltek.

Oroszország régóta bonyolult kapcsolatot tart fenn a kaukázusi muzulmán köztársaságokkal, amelyek a Szovjetunió felbomlása óta nolens volens visszatértek a moszkovita befolyási övezetbe. Geostratégiai okokból Putyin mindig különleges figyelmet fordított a pacifikálásukra, hiszen dél felé ezek biztosítják Oroszország számára a földrajzi mélységet, nem beszélve a földjükben található számos ritka fémr?l, cserébe az orosz Rogyina (haza) védelméért.

Mintegy húszmilliós lakosságuk az er?s szufi hatást mutató hagyományos iszlámot gyakorolja a VII. század óta, ezért mondta azt az orosz elnök 2012 augusztusában, hogy „az iszlám az orosz társadalom és kultúra integráns részét képezi”, ami történelmileg kétségtelenül igaz, a Dagesztánban és Csecsenföldön id?r?l id?re fellángoló szeparatista kísértések ellenére is.

Ezt a törékeny, de valós – mivel több évszázadot túlélt – egyensúlyt Szaúd-Arábia és az Egyesült Államok mindenáron és nyilván eltér?, mégis együttható okokból fel akarja borítani. Mindenekel?tt a vahabita iszlám terjesztésével, amely egyfajta muszlim kálvinizmusként az amerikai evangelizmus tükörképe.

Els? pillantásra talán természetellenesnek t?n?, valójában nagyon is logikus szövetségük egészen 1945-ig, Roosevelt és Ibd Szaúd paktumáig nyúlik vissza, gyakorlati t?zpróbájára pedig az 1979-ben kezd?d? afganisztáni háború teremtett alkalmat. A szovjet megszállók ellen ekkor került sor a katonai vagy „kis” dzsihád fogalmának feltámasztására (mivel a „nagy” dzsihád a bels? démonok elleni küzdelmet jelenti), konkrétan a szaúdi vahabizmus keretében, a rijádi olajmannából finanszírozva, a CIA logisztikai támogatásával és a hitetlenek ki?zésére az egész világról verbuvált muzulmán brigádok részvételével.

Az iszlám fundamentalizmus és a puritán kálvinizmus közötti lelki rokonság vagy „mentális antant” legrövidebben azzal magyarázható, hogy az el?bbi leragadt az Ószövetségnél, az utóbbi pedig visszatért hozzá. Napjaink

angolszász turbókapitalizmusának etikája – mint az Ószövetség és az eugenetika egyesüléséb?l létrejött sajátságos UFO – több szempontból is hasonlít a Szaúd-Arábiában és Katarban de facto államvallásnak számító vahabizmus doktrínájára. Mindenkinek felt?nik például az amerikai társadalmat egyre inkább uraló „juridizmus", amely a szabadság (egykori) honában az élet minden területére kiterjed? és elvileg legalábbis mindenki számára kötelez? magatartási tilalmak valóságos katalógusát hozta létre. A mai Amerika sárga és vörös vonalak mátrixa, kivéve néhány területet, amelyeken viszont az anarchia szinte kötelez?. Egyre gyorsabb ütemben és – úgy t?nik – feltartóztathatatlanul amerikanizálódó társadalmainkat az amerikai alkoholtilalom korszakából ismert prohibicionista mentalitás elhatalmasodása fenyegeti, amely azzal a paradoxonnal jellemezhet?, hogy minden, ami nem engedélyezett, az tiltott, és minden, ami nem tiltott, az kötelez?.

Ezen az eszmei síkon mozogva a vahabizmus csupán egy hosszú kötelesség-kódex, amely totalitárius módon gúzsba köti a hív?k mindennapjait, kivéve persze az e világi uralkodókét, akiknek számos „kilengést" engedélyez. De vajon a jogi paraván mögött mi marad? A valódi erkölcs hiánya, egy morális transzcendenciától megfosztott világ, amelyben a b?n megengedett, amint Isten vagy a demokratikus bálvány nevében követik el. Mindez jól látható Szíriában, ahol a szalafista-vahabita dzsihádisták Allahra hivatkozva gyilkolnak – a posztkeresztény Nyugat áldásával.

Az azonos lelki gyökerekb?l táplálkozó kálvinista és vahabita puritanizmus számára a hit nem tettekben nyilvánul meg: elég csak „hinni", és így szinte teljesen érzéketlenné válni a „b?n" fogalmára.

Joggal tehet? fel a kérdés, hogy e két teológiai deviancia számára egyáltalán létezik-e még Isten? Mert ha Isten többé már nem a mindennapi élet tettei, hanem egy absztrakt hithez való csatlakozás és különböz? – elrendelt, de nem átélt – rítusok szigorú (teátrális és mechanikus) végrehajtása alapján ítél, akkor az, ami az „isteni üzenet" lényegét alkotta, egyszer?en elt?nt. Így az iszlám hatodik pillére, „a hitetlenek minden eszközzel – akár er?szakkal – történ? megtérítésének" rejtett kötelessége a koráni tanítással szöges ellentétben álló magatartásokat engedélyez. Így a hagyományos iszlám teológia szemében a vahabizmus inkább csak egy hamis látszat (al-Dadzsal), a keresztények Antikrisztusának megfelel?je.

Mindenesetre a Volgográdban történtek azt mutatják, hogy az amerikai és szaúdi érdekek és módszerek jottányit sem változtak, amint azt a Csecsenföldön és Boszniában, Hszincsiangban és Dagesztánban, Líbiában és Szíriában az angolszász titkosszolgálatok által, szaúdi és katari pénzen kiképzett arab, észak-afrikai, európai, s?t kínai zsoldosok bevetése is bizonyítja. Több száz harcedzett csecsen jelenléte Szíriában a legradikálisabb iszlám elemek oldalán megannyi id?zített bomba az oroszok számára a kaukázusi biztonsági helyzetre nézve. Nem hiába fenyegette meg burkoltan Bandar Ben Szultán, a szaúdi titkosszolgálat feje Putyint múlt évi moszkvai látogatásán, világossá téve, hogy ha az oroszok a kilátásba helyezett zsíros szerz?dések ellenére sem hagynak fel Basár el Aszad támogatásával, akkor ?k sem fogják garantálni a téli olimpia biztonságát. Ebben a kontextusban a volgográdi merénylethullám akár a zsarolási potenciáljuk nyílt fitogtatásának is tekinthet?.

Valamir?l azonban megfeledkeztek. Nevezetesen arról, hogy Putyin Oroszországa már nem ugyanaz, mint Jelciné volt. Ezt a leckét az amerikaiak már tudják, és a szaúdiak is meg fogják tanulni. Az orosz elnök karakterét ismerve kétség sem férhet hozzá.

Gazdag István - demokrata.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a Flag Polgári Magazin facebook oldalát, a következ? címen:
https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

Ajánló